LUTHERSK KIRKE

KIRKE-NYT for Den evangelisk-lutherske Frikirke i Danmark

Lejrsang for Luthersk Sommerferie 2004 i Humble på Langeland
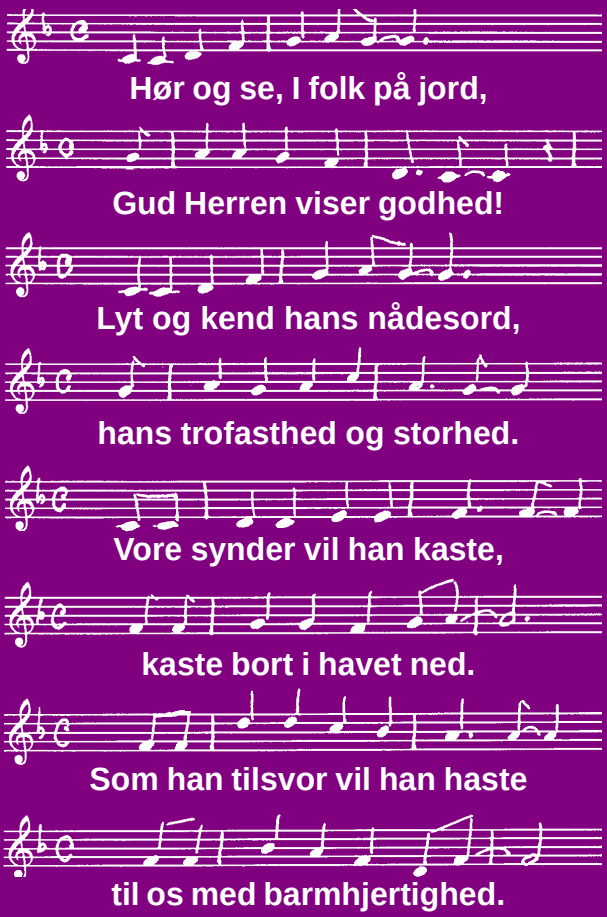
Tekst: Lis Lyrstrand & Profeten Mika fra Moreshet - Melodi: Hans Holm

Nr. 9 September 2004 Årgang 54

LUTHERSK KIRKE

KIRKE-NYT for Den evangelisk-lutherske Frikirke i Danmark

Bladet udkommer 6-8 gange årligt. Pris: 100 kr.; unge under udd. 50 kr.; udland 150 kr.

Redaktion
Vagn Lyrstrand (ansv)
Leif G. Jensen
Jens Nex (grafik)

Ekspedition
Per Milgren
Postparken 58,2
2770 Kastrup

Abonnement
Søren R. Bech
Ringdams Kobbel 105, 7100 Vejle

Kasserer
Daniel Jensen
Overbyparken 12A
7080 Børkop
Giro nr. 5497701

Sats og tryk
Redaktionen og Tolstrups Trykkeri

Udgivelse støttet af
Den Lutherske Arvs Fond

Mika og mission

På kirkens sommerlejr i Humble blev der holdt bibeltime over Guds ord hos profeten Mika i Gamle Testamente. Gennemgangen blev efterfulgt af et kursus om mission i Danmark. Vi fik hjælp og mod til at forkynde og bevidne evangeliet om Jesus Kristus. I denne artikel vil vi bede profeten Mika om hjælp til at missionere.

Mika siger: Tag imod!

„Der er brug for mere mission og mere aktivitet i menigheden. Der er brug for ny glæde og kraft til mission.“ - Sådan siger vi til hinanden. Og det er godt at mærke, at hjerterne brænder for missionen. Men hvordan gør vi? Hvordan får vi kraft til at fortsætte med at gå i kirke, prædike, indbyde og missionere?

Profeten Mika fortæller, at hans mission bestod i at give det videre, han selv modtog fra Herren. Han skriver til indledning: *Herrens ord om Samaria og Jerusalem, som Mika fra Moreshet modtog i et syn (Mika 1,1).* Og umiddelbart derefter siger han til os: *Hør alle folkeslag! (1,2). Hør dog, Jakobs ledere! (3,2). Hør dog, hvad Herren siger! (6,1).*

Vi skal ikke lytte til vore egne tanker om mission. Vi skal heller ikke „tage os sammen“. Men vi skal *tage imod*. Vi skal lytte til Herrens ord i Bibelen. Da går det os, som det gik Mika. Han prædikede, hvad han modtog fra Gud. Han kunne ikke lade være.

Kristne, som er holdt op med selv at tage imod Guds ord og Guds nåde, er uduelige som Guds tjenere, uanset hvor aktive de ellers er i mission.

Prædik Guds vilje og dom!

„Hvad skal der prædikes for at få folk til at gå i kirke? Hvad skal der synges, og hvordan skal bønnerne udformes, så de, der ikke tror på Gud og ikke kender ham, synes om at gå i kirke?“ Sådan spørges der i dag i forbindelse med mission.

Profeten Mika besvarer slet ikke den slags spørgsmål. Han fortæller derimod, at Herrens ord ikke blev vel

modtaget af de mennesker, han prædikede for. Men det fik ham ikke til at ændre på budskabet, selv om han blev direkte opfordret af folk, som sagde: *Man profeterer ikke den slags! (2,6).* De kunne ikke have, at Mika talte konkret om ondskab, ulydighed og frafald i Guds folk. Og de brød sig slet ikke om, at han forkyndte Guds dom.

Hvem føler sig hjemme, hvis der prædikes konkret om synd og dom i kirken? Men Mika havde ikke selv fundet på budskabet. Han havde modtaget det af Herren. Derfor prædikede han sådan. *Men jeg er fyldt med kraft ved Herrens Ånd, med ret og med styrke, så jeg kan fortælle Jakob dets overtrædelse og Israel dets synd (3,8).* Mika giver også vore menigheder, missionærer og præster ret og styrke til at forkynde Herrens ord, så både vi selv og andre mærker, at det handler netop om den synd, som findes i vore liv og i vort folk.

Prædik Guds løfter og tilgivelse!

Men Mika prædiker også evangelium. Igen og igen afbrydes den hårde og afslørende prædiken om synd og dom af forjættelser om Guds frelse. Uden at der findes nogen som helst årsag hos tilhørerne, slår Mika om og fortæller, at Gud vil frelse og være nådig. *Jeg vil samle dig, Jakob. Jeg bringer dem sammen som får i en fold. Herren går i spidsen for dem (2,12-13).*

Mika forudsiger også Jesu fødsel i Betlehem: *Du Betlehem, Efrata, du er lille blandt Judas slægter. Fra dig skal der udgå én, som skal være hersker i Israel; hans udspring er i fortiden, i ældgamle dage. Hans magt når til jordens ender. Han skal være fredens herre (5,1-4).*

I profetbogens slutning siger han: *Hvilken gud er som du, der tilgiver skyld og bærer over med synd hos den rest, du ejer. Du, som ikke bliver ved at være vred, men holder af at vise godhed (7,18).*

Mika har ikke praktiske forslag til, hvordan man får mennesker ført til troen. For det sker ikke ved noget ekstra, vi gør og finder på. Han fastholder os i dette ene: Forkynd og bevidn Herrens ord! Tal klart og direkte om, hvad der er synd. Forkynd den forestående dom. Og prædik, at Gud holder af at vise godhed! Lad mennesker høre om Jesus, så de kan sætte alt deres håb til ham. Fortæl dem om barnet, som blev født i Betlehem. Lad dem vide, at Gud hersker til jordens ende, og at Jesus er fredens konge.

Det er ikke håbløst!

I profet-bogens sidste kapitel fortæller Mika om sine frustrationer og sin skuffelse. Han fik ikke succes. *De fromme er forsvundet af landet (7,2).* Alligevel gav han ikke op, men sagde: *Jeg spejder efter Herren, jeg venter på min frelses Gud. Min Gud vil høre mig! (7,7).* Det er gode ord til menigheder, præster og missionærer, som i dag ønsker at være tro mod Guds ord og være med i Guds mission.

Leif G. Jensen

Mika i maleri og musik

Luthersk Sommerferie 2004 samlede 80-90 deltagere til møde med profeten Mika fra Moreshet. Mikas budskab blev formidlet gennem daglige morgenandagter, bibeltimer og aftenmøder. Gennem maleri og musik blev budskabet hjulpet på vej med et alterbillede og en sang inspireret af Mikas bog.

1.
Hør og se, I folk på jord,
nu Gud fra Himlens telte
kommer, magtfuld er Hans ord,
selv bjergene må smelte.
Gudebilledet han knuser,
gudestøtten slås itu,
imod synden Herren bruser.
Hvem består for dommen nu?
2.
Hør og se, Guds menighed!
Træd frem for Gud i retfærd,
vis nu trofast kærlighed,
vandre årvågent med Gud nær!
Herre, du, som kender alting,
ser hvor halte vi går om,
vær vor hjælp og vores redning,
saml os sammen, som bortkom.
3.
Hør og se, I folk på jord,
Gud Herren viser godhed!
Lyt og kend hans nådesord,
hans trofasthed og storhed.
Vore synder vil han kaste,
kaste bort i havet ned.
Som han tilsvor vil han haste
til os med barmhjertighed.

Alterbilledet fra Luthersk Sommerferie 2004 er malet af Le og Lil Lyrstrand.

Kontrasten er stor som i Mikas bog mellem mørket i verdens by, som forgår, og lyset i Guds by, som består.

Gennem tilgivelsen i dåbens vand, som drukner al synd, frelser og samler Gud mennesker ind i sit rige.

Budskabet findes i Mika 4,2 og 7,19: *Til sidst skal det ske, at Herrens tempelbjerg står urokkeligt højt over bjergene, knejsende over højene! - Du kaster alle vore synder i havets dyb!*

Sangen skildrer kontrasten mellem Herrens komme til dom og frelse. Gud kalder til nyt liv og forkynder syndernes forladelse som vores eneste håb.

v1 - Mika 1: *Nu går Herren ud af sin bolig..., bjerge smelter under ham.*

v2 - Mika 6 og 4: *Du skal handle retfærdigt og årvågent vandre med din Gud*; - og: *På den dag vil jeg samle de halte og samle de bortkomne sammen.*

v3 - Mika 7: *Du, som holder af at vise godhed, viser os atter barmhjertighed og træder vor skyld under fode.*

Bibellæsning i september

Månedsord

Hvis ikke Herren bygger huset, arbejder bygmestrene forgæves. Hvis ikke Herren våger over byen, våger vægteren forgæves.

(S1 127,1)

1	O	Sl 127: Hvis ikke Herren bygger
2	To	Hagg 1,1-15: Er det tiden?
3	F	Hagg 2,1-23: Fat mod!
4	L	Sl 120-121: I min nød
5	**S**	**13. e. trinitatis:** Matt 20,20-28: *... for at give sit liv som løsesum for mange*
6	M	Sl 122-123: Jeg blev glad
7	Ti	Neh 1,1-11: I stor nød
8	O	Neh 2,1-10: Guds gode hånd
9	To	Neh 2,11-20: Jerusalem i ruiner
10	F	Neh 3,1-12+33-38: Genopbygning
11	L	Neh 4,1-17: Men vi bad
12	**S**	**14. e. trinitatis:** Joh 5,1-15: *Der lå en mand, som havde været syg i 38 år*
13	M	Neh 5,1-13: Indre opbygning
14	Ti	Neh 6,1-16: Det var vor Guds vilje
15	O	Sl 124: Hvis ikke Herren …
16	To	Ef 1,1-23: Før verden blev grundlagt
17	F	Ef 2,1-22: Hører til Guds husstand
18	L	Ef 3,1-13: Ikke tabe modet
19	**S**	**15. e. trinitatis:** Luk 10,38-42: *Hun satte sig ved Herrens fødder og lyttede*
20	M	Ef 3,15-21: Ære i kirken og i Kristus
21	Ti	Sl 125-126: De, der stoler på
22	O	Sl 128-129: Lykkelig hver den
23	To	Sl 130-131: Fra det dybe
24	F	Ef 4,1-16: Kristi legeme bygges op
25	L	Ef 4,17-32. Ikke som hedningerne
26	**S**	**16. e. trinitatis:** Joh 11,19-45: *Jeg er opstandelsen og livet*
27	M	Ef 5,1-20: I skal vandre i kærlighed
28	Ti	Ef 5,21-6,9: I skal underordne jer
29	O	Ef 6,10-24: I øvrigt
30	To	Sl 133-134: Hvor er det godt

Ikke forgæves

Tænk, hvis vores liv og arbejde i september viser sig at være forgæves. Forgæves i familie og menighed, i skole og på arbejde. En skræmmende tanke. Forgæves!

Salmisten ved, at det kan gå sådan, ja, at det faktisk vil gå sådan, "hvis ikke Herren bygger huset og våger over byen." Uden Ham vil alt vort arbejde og alle bestræbelser være forgæves.

For det afgørende er ikke, om vi føler, at vi har det godt, men om Gud er vores bygmester og vogter. Mens menneskene byggede på Babels-tårnet, følte de vel også, at de var godt på vej. Men Gud var nødt til at ødelægge det for dem. Og mens Noa byggede på arken, følte han nok ofte, at hans arbejde var forgæves. Men det var ikke forgæves. For den egentlige bygmester var Herren.

I september måned afhænger alt af vores trofaste og nådige Herre Jesus Kristus. Han vil være vor bygmester og vogter.

Når vi ser ind i evangeliet fire søndage i september, mærker vi, at det vil lykkes. Ved den tro, han giver os ved sit ord, giver Gud frimodighed til at stå op til det liv, han har kaldet os til, og til at leve det - ***i september***.

Leif G. Jensen

Med Mika til morgenandagt

Andagter fra Luthersk Sommerferie i om dåbens betydning i lys af Mika-sangen og evangeliestykker om "vand" . - Illustreret af Linea Ivalo.

I. Johannesevangeliet 1,29-34

Næste dag så han Jesus komme hen imod sig og sagde: "Se, dér er Guds lam, som bærer verdens synd." - Og Johannes vidnede: "Jeg så Ånden dale ned fra himlen som en due, og den blev over ham. - Jeg har set det, og jeg har aflagt det vidnesbyrd, at han er Guds søn."

1. Dåben er ikke kun vand Jh. 1, 29-34

Hør og se, I folk på jord!

- begynder lejrsangen og Mikas bog. Her er bud fra alles Skaber til alle. *Nu Gud fra himlens telte kommer.* Den Hellige træder sin skabning i møde. *Magtfuldt er hans ord, selv bjergene må smelte.* Han har skabt alt. Mit liv er et vidnesbyrd om hans ords magt. Det kalder mig til at lytte. Men tror jeg Gud, så jeg adlyder, ærer og elsker ham? Eller er det helt andre ting, jeg stoler på og venter alt godt af?

Mika-sangen fortsætter: *Gudebilledet han knuser, gudestøtten slås itu.* Jeg kan tænke: Tag også det væk, jeg støtter mig til som gud! Men budet fortsætter: *Imod synden Herren bruser*. Og jeg må synge med: *Hvem består for dommen nu?* Kan jeg bestå? Da hører jeg Mikas sang: *Hvilken gud er som du? Du vil kaste vore synder i havets dyb!* - Men hvor er synderne så henne? Da ser jeg Guds egen Søn stå i vandet og hører prædikenen: "Se dér, Guds Lam, som bærer verdens synder!" Jeg ser Ånden dale ned over ham som en due og hører Guds røst: "Denne er min Søn!"

Jeg blev engang døbt i Faderens, Sønnens og Helligåndens navn til mine synders forladelse. Og jeg må takke Gud for dåben. For som **Katekismen siger**: *Dåben er ikke kun vand, men vandet indeholdt i Guds bud og forbundet med Guds ord.* At begynde dagen her i tro på Jesus er som at gå ud af sit morgenbad til nyt liv. Sådan kommer Gud til os i Jesus. *Amen.*

II. Mattæusevangeliet 14,22-33

Peter sagde til ham: "Herre, er det dig, så befal mig at komme ud til dig på vandet." Han sagde: "Kom!" - Men da han så den stærke storm, blev han bange, og han begyndte at synke og råbte: "Herre, frels mig!"

2. Den giver syndernes forladelse Mt. 14, 22-33

Hør og se, Guds menighed!

- fortsætter lejrsangen med Mika. Dåben har sat os ind i Guds menighed. Nu skal vi leve som Guds folk. Herren kalder: "Kom!" Men: *Hvordan skal jeg træde frem for Herren, bøje mig for Gud i det høje?* Jeg kan altså ikke gå på vandet. Hvordan skal jeg møde Gud, der kaster sin Søn i Helvedes dyb, fordi han bærer mine synder? Hvordan skal jeg gøre mig fortjent til at være i hans menighed?

Hør, du bliver aldrig mere fortjent, end du er ved dåben. Nu skal du bare bruge det som et dagligt brusebad, hvor du bagefter tager rent tøj på. Og det rene tøj er den retfærdighed, som Jesus har vundet ved at opfylde loven og alle Guds bud i dit sted. Mika-sangen fortsætter: *Træd frem for Gud i retfærd, vis nu trofast kærlighed, vandre årvågent med Gud nær.* Lev med nådens Gud for øje. Og du kan "gå på vandet" som Peter, indtil han så på det med egne øjne. I egen styrke går det ikke. Vi vakler som halte og må bede: *Herre, du som kender alting, ser hvor halte vi går om, vær vor hjælp og vores redning, saml os sammen som bortkom.* - Kommer vi nogensinde i land?

Da ser jeg Peter blive draget op af vantroens vand og hører Mikas sang: *Du vil kaste vore synder i havets dyb!* Og jeg ved, at jeg kan gå på dåbens vand, for på Jesu ord er det, som **Katekismen siger**: *Dåben virker syndernes forladelse, genløser fra døden og Djævelen og giver alle dem, som tror det, den evige salighed. Amen.*

III. Lukasevangeliet 5,1-11

Da Jesus holdt op med at tale, sagde han til Simon: "Læg ud på dybet, og kast jeres garn ud til fangst!" - Simon svarede: "På dit ord vil jeg kaste garnene ud." - Og de fangede en stor mængde fisk. - Men Jesus sagde til Simon: "Fra nu af skal du fange mennesker."

3. Guds ord er sammen med vandet Lk. 5, 1-11

Hør og se, I folk på jord!

Det sidste vers begynder som det første. Gud har ved sit ord til alle folk skabt en menighed ved vand og ord. Og "i denne kristne menighed forlader han daglig mig og alle troende al synd rigeligt." Nu vil Han bruge dette "kirkeskib" som Peters båd til en prædikestol for evangeliet, som sangen forkynder: *Gud Herren viser godhed. Lyt og kend hans nådesord, hans trofasthed og storhed.*

Herren siger: "Læg ud på dybet og kast jeres garn ud til en fangst." Bekend din tro på Gud, som kaster synderne i havets dyb! Og Herren bruger dig til at fange mennesker ind i sin menighed. Men vi har prøvet i bedre tider og intet fanget! Dog "på dit ord vil jeg kaste garnene ud!" Da sker underet! Simon og vennerne bliver brugt og velsignet og oplever "et livets vand, fuldt af nåde."

Net og både er ved at briste og synke - som da Skaberen fyldte havet med fisk.

Simon ser sig afklædt: “Gå bort fra mig, Herre, jeg er en syndig mand!” Da hører jeg sangen: *Du kaster alle vore synder i havets dyb!* Og Peter hører Jesus: “Frygt ikke! Fra nu af skal du fange mennesker.” Midlet er ordet i vandet, som **Katekismen siger**: *Det er ikke vand, der virker det, men Guds ord, som er med og ved vandet, og troen, der stoler på Guds ord forbundet med vandet.* - Derfor siger vi: På dit ord, Herre! *Amen.*

IV. Mattæusevangeliet 8,23-27

Da blev der et voldsomt uvejr... De kom hen og vækkede ham og sagde: “Herre, frels os, vi går under!” Han sagde: “Hvorfor er I bange, I lidettroende?” Da rejste han sig og truede ad storm og sø, og det blev helt blikstille.

Hør og se, Guds menighed!

4. Den gamle Adam skal druknes Mt. 8, 23-27

- begynder Mika-sangens andet vers. Når vi er renset ved ordet i vandet, er vi Guds menighed og kirkeskib på verdens urolige hav! Vi har fået løftet: “Se, jeg er med jer alle dage!” Og vi har fred i hans nærvær ved nadverbordet: "Givet og udgydt for jer til syndernes forladelse!"

På billedet ser jeg 1½ skrigende ansigt i en båd skjult af bølger. Jeg øjner noget af mig selv på arbejde, i skole og i en lille menighedsjolle. Min tro er nær ved at drukne! Men Jesus sover tilsyneladende. Jeg spørger: Hvad betyder da dåbens vand? Og jeg husker hvad **Katekismen siger**: *Det betyder, at den gamle Adam i os skal druknes... og at der i stedet for daglig skal fremkomme og opstå et nyt menneske.* - Da opgiver jeg troen på min tro og beder: "Herre frels mig!"

I samme nu svarer Jesus: “Hvorfor er I bange, I lidettroende?” Han har jo sagt, at han har al magten og er med alle dage, som sidste vers siger: *Som han tilsvor, vil han haste til os med barmhjertighed.* Han er her! “Da rejste han sig og truede ad storm og sø, og det blev helt blikstille.” - Jeg hører igen Mikas sang: *Du kaster alle vore synder i havets dyb.* Og jeg finder hvile på det oprørte hav - også fra vantroens synd - som et lille bitte menneske i himmelske arme.

Men folk undrede sig: “Hvem er han, siden både storm og sø adlyder ham?” Svar: Herren Gud, der kommer fra himlens telte med frelse midt i undergangen. Derfor vidner og synger vi: *Hør og se, I folk på jord! / Gud Herren viser godhed. / Lyt og kend hans nådesord, / hans trofasthed og storhed. / Vore synder vil han kaste / kaste bort i havet ned. / Som han tilsvor, vil han haste / til os med barmhjertighed.*- Og se, han er med alle dage! *Amen.*

Vagn Lyrstrand

Med Mika til gudstjeneste

Uddrag af prædiken ved pastor Edward Brockwell, England, i gudstjenesten under Luthersk Sommerferie.

Tekst: **Mika 7,18-19:** *Hvilken gud er som du, der tilgiver skyld og bærer over med synd hos den rest, du ejer? Du, som ikke bliver ved med at være vred, men holder af at vise godhed; han viser os barmhjertighed og træder al vor skyld under fode. Du kaster alle vore synder i havets dyb?*

Pastor Edward Brockwell
på prædikestolen i Lohals kirke

Er du skuffet?

Måske du husker en tid, hvor du var modløs, fordi nogen skuffede dig? Sådan er det også for Guds folk. En gymnasieelev udtrykte sine ærlige følelser, da hun sagde: "Jeg stoler ikke på nogen!" Det er ikke uden videre let at stole på hinanden. Andres uærlighed og hule løfter bidrager til vores skuffelse. Hvis du har været fristet til at sige: "Jeg ved ikke, hvem eller hvad, jeg skal tro" - eller som gymnasieeleven: "Jeg stoler ikke på nogen!"- så er dagens tekst for dig.

Hvis din skuffelse over mennesker fører til også at være skuffet over Gud, så er Mikas ord en særlig trøst netop for dig. Mika går lige til kernen af vores skuffelse ved at henvise til en Gud, vi kan stole på, og hvis ord står til troende. Mika talte Guds ord. Og Guds ord forkynder stadig håb til dem, der er fanget i deres følelser og rede til at droppe alle andre. Mika siger til os, at der er -

Én at stole på

Mikas ord fylder os med håb og lovsang og tak til Gud for hans godhed og til at forkynde, hvor stor han er. Du kan regne med Gud. Hans nåde i Kristus er ny hver morgen!

Gud kender os

Hvilken gud er som du? - begynder vores tekst. Det er et vigtigt spørgsmål. Og det forbliver ikke ubesvaret. Mika vidste og så tydeligt, at alle folkets guder var som intet i sammenligning med Herren. Han havde ført fædrene ud af Ægypten og passet på dem, som en mor sine børn. Men på Mikas tid havde folket opgivet Gud. Og deres frygtelige synd og vantro påførte dem dom. Der var intet sted at skjule sig. Deres oprør var tydeligt for enhver. De løb efter deres hedenske naboers guder. Deres lederes uærlighed var et forbandet vidnesbyrd om, at de var draget bort fra faderhuset.

Herren tog ikke fejl i sin bedømmelse: “Dette er en ond tid” (2,3). “Stormænd i Israel afskyr hvad der er ret, og fordrejer alt retskaffent” (2,9). “Byens rigmænd er fulde af vold, dens indbyggere taler løgn, tungen er svigefuld i deres mund” (6,12).

Mikas Gud er vores håb

Hvilken gud er som du? - Denne Gud, som ransager hjerterne, hans dom er retfærdig og præcis. Ham kan I regne med! I kan narre jer selv, men Herren ser virkeligheden. Vores løben efter tidens afguder, vores vigende moral, uærligheden hos små og store, den svigtende oprigtighed og trægheden med at tale sandt - intet undgår Herrens opmærksomhed og dom. Vi står foran ham, som andre har stået, nøgne og afklædte. Med Mika og hans tid må vi sige: “Ve mig!” (7,1). Vores hænder er snavsede af vores ondskab. Hvor er vi, og hvor har vi været henne? Vores desperation må drive os til at se, at vi har brug for redning, brug for *én at tro på*. Mika nøjedes ikke med at ryste på hovedet og vride hænderne i skuffelse og fortvivlelse. Han råbte et ord til dem, der ravede mod dommen. Et ord, der kunne vende dem om fra deres synder og give dem tro på Herren. Mika kaldte folket til at følge sig, når han sagde: “Jeg spejder efter Herren, jeg venter på min frelses Gud. Min Gud vil høre mig!” (7,7).

Gud tilgiver

Gud *holder af at vise godhed.* - Det er en central sandhed hos Mika. *Du, som ikke bliver ved med at være vred, men holder af at vise godhed: han viser os barmhjertighed og træder al vor skyld under fode. Du kaster alle vore synder i havets dyb!* Folket på Mikas tid var ikke specielt kendt for at vise barmhjertighed. Vi kan også være træge til at tilgive. Nogle er endog rede til at lade andre bøde for deres fejl. Vi bærer nag til andre i hjem, menighed og på arbejde. Vi kan smide det forgangne i hovedet på dem, der har syndet, så de ikke kan glemme, hvad de har gjort. Så anderledes med Gud! Han har en meget bedre måde at behandle os på. Han glæder sig ved at være barmhjertig. Han nyder at vise godhed mod dem, hvis synder er vokset dem over hovedet og hvis frække foragt for hans bud truer med at opsluge dem i fortvivlelse. At vise barmhjertighed, tilgive vore synder og ikke straffe os, som vi fortjener - det er sådan, Gud handler.

Her er gode nyheder

Gud handler til gavn for dem, som ikke er retfærdige og hellige. I Jesus Kristus påtager han sig byrden for dem, som er knust og døende i deres oprør. Kristus bar alle sorger og bekymringer hele vejen til korset. Dér blev alle synder, som har voldt os problemer eller skadet andres liv, begravet i havets dyb, for aldrig mere at kunne opstå og fordømme os. En Gud, der har sin glæde i en sådan barmhjertighed og tilgivelse, er: **EN GUD MAN KAN STOLE PÅ !**

Fra menighederne

Kære Lejrudvalg!

Tak for 5 rige dage på Sydlangeland! I gav os en herlig lejr - gode rammer - varieret program - med godt fællesskab - og med evangeliet om frelsen i Jesus i centrum! Tak for jeres slid og kærlighed til alle os andre.

Morgenbønnen tog os ind i Guds nærhed - ind i dåbens pagt - og vi gik sammen ud til 5 gode dage: Søndag med gudstjeneste i Lohals. Og fire formiddage med bibeltimer over Mikas profetbog.

Pastor Brockwell holdt evangelisationsseminar om kristent vidnesbyrd: Det handler ikke om at foregive at være gode kristne, men at bevidne at Gud holder af at vise godhed og bærer over med synd hos den rest, han ejer ... Hvor befriende! Så tør vi! Så kan vi være med. Det er godt at fortælle om.

Der var familieaftener i salen med sang og prædiken. Korsang på flere måder. Bålaften. Udflugt til Strynø. Boldspil i hallen. Ture til stranden. Café-aftener med sang og samtale. Ca. 80 deltagere blev bespist fantastisk af Vivi, Ole og Karin. Tak for kollekt i kirken kr 4.920 og for "Strøgturens" bidrag til ny kirke i Århus kr 12.350.

Kærlig hilsen
fra pastor Leif.

PS Se fotos fra Luthersk Sommerferie på www.lungen.dk

SÆRTILBUD
CD-rom med foto-show, andagter, prædikener og bibeltimer.
Pris 99 kr.
Bestil på:
post@vivit.dk

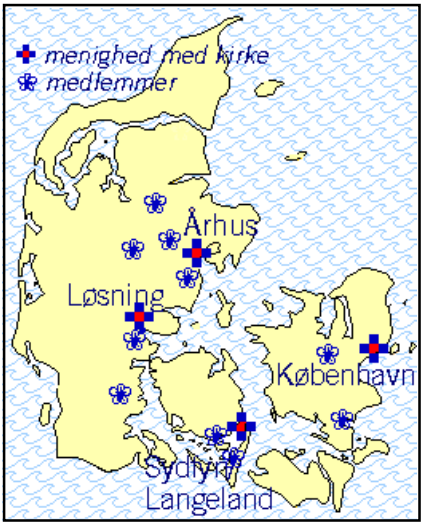

Dåb i Løsning

Sara Camila Lund Bech blev døbt søndag 27. juni i Løsning lutherske Frikirke.

Sara blev født 20. januar 2004 i Columbia. Solveig og Søren Bech adopterede hende i foråret, og sammen med deres børn, Celina og Christian, rejste de til Columbia og fik hende med hjem i juni. En stor gave og nåde for Sara og for hendes forældre og søskende. Ved dåbsgudstjenesten sang vi: *Enhver, som tror og bliver døbt, han vist skal salig blive (DS 397).* - Hjertelig til lykke og Guds velsignelse til forældre, faddere og menighed!

Begravelse i Haderslev

Else Christine Jensen fra vor menighed i Haderslev døde tirsdag 27. juli 73 år gammel. Hun blev født 23. juni 1931 og voksede op hos troende forældre i en stor søskendeflok under beskedne kår. Som voksen arbejdede hun i mange år ved Byens Sygehus i Haderslev. I 1970'erne fik hun kontakt med vores menighed gennem skomager Boysen, og var med i vores menighed i omkring 20 år.

Else var meget svækket, da hun døde, men var åndsfrisk til det sidste. Hun savnes af os, som kendte hende.

Begravelsen fandt sted 3. aug. fra Assistens Kirkegård i Haderslev og blev foretaget med opstandelsens lovsang til Gud: *Lovet være Gud, vor Herres Jesu Kristi Fader, som har genfødt os til et levende håb ved Jesu Kristi opstandelse fra de døde.*

Leif G. Jensen

Retur-adresse: Luthersk Kirkes Ekspedition, Postparken 58,2, 2770 Kastrup

Gudstjenester

ØERNE

Pastor Vagn Lyrstrand

København, Martinskirken, Martinsvej 4
Søndag 5. sep. kl. 10 Høst m.nadver
Søndag 12. sep. kl. 10 m. nadver
Søndag 19. sep. kl. 10 m. læsepr.
Søndag 26. sep. kl. 10 "Gæstedag"
Søndag 3. okt. kl. 10 m. nadv. (Jensen)
Søndag 10. okt. kl. 16.30 m. nadver
Søndag 17. okt. kl. 10 m. læsepr.
Søndag 24. okt. kl. 10 m. nadver
Søndag 31. okt. kl. 10 "Gæstedag"
Alle Helgen 7. nov. kl. 10 m. nadver

Langeland, Lohals Kirke, Østergade 32
Søndag 5. sep. kl. 16 Høstgudstj.
Søndag 12. sep. kl. 16 m. nadver
Søndag 19. sep. ingen gdst.
Søndag 26. sep. kl. 15 "Skallen"
Møllergade 99, Svendborg
Søndag 3. okt. kl. 16 (Jensen)
Søndag 10. okt. ingen gdst.
Søndag 17. okt. kl. 10.30 m. nadver
Søndag 24. okt. kl. 16
Søndag 31. okt. kl. 15 "Skallen"
Møllergade 99, Svendborg
Alle Helgen 7. nov. kl. 16

JYLLAND

Pastor Leif G. Jensen

Løsning, Vinkelvej
Søndag 5. sep. kl. 10 m. nadver
Søndag 12. sep. kl. 14
Søndag 19. sep. kl. 10 m. nadver
Søndag 26. sep. kl. 14 m. høstfest
Søndag 3. okt. kl. 10 m.nadv. (Lyrstrand)
Søndag 10. okt. kl. 14
Søndag 17. okt. ingen
Søndag 24. okt. kl. 14 m. nadver
Søndag 31. okt. kl. 10 m. nadver
Alle Helgen 7. nov. kl. 14

Århus, Gratiakirken, Bissensg. 14
Søndag 5. sep. kl. 16 m. nadver
Søndag 12. sep. kl. 10 m. nadver
Søndag 19. sep. kl. 16
Søn. 26. sep. kl. 10 (9.20nadver) Høst
Søndag 3. okt. kl. 16 (Lyrstrand)
Søndag 10. okt. kl. 10 m. nadver
Søndag 17. okt. kl. 16 m. læsepræd.
Søndag 24. okt. kl. 10 (9.20 nadver)
Søndag 31. okt. kl. 16 m. nadver
Alle Helgen 7. nov. kl. 10 m. nadver

WEEKEND FOR UNGE - EFTERÅRSFERIEN 8.-10. OKTOBER - I KØBENHAVN
Program fås i menighederne og bekendtgøres på www.lungen.dk

ADRESSER
Pastor Leif G. Jensen, Ewaldsvej 9, 8723 Løsning. Tlf. 7565 1660
Pastor Vagn Lyrstrand, Ålekistevej 157, 2720 Vanløse. Tlf. 3874 6661
Se Luthersk Kirke i farver på www.vivit.dk. - Skriv til os på: post@vivit.dk

ISSN 0905-7447